

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Nr A-22

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

275 — nr 160 z dnia 25 lutego 1953 r. w sprawie doboru kandydatów z zakładów pracy i spółdzielni produkcyjnych na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych 257

ZARZĄDZENIA:

276 — Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1953 r. zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń 258

277 — Ministra Finansów z dnia 19 lutego 1953 r. w sprawie ustalenia wzorów znaków podatkowych 258

278 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 19 lutego 1953 r. zmieniające zarządzenie z dnia 6 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia typów i kategorii uspołecznionych zakładów gastronomicznych 259

275

UCHWAŁA Nr 160 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 25 lutego 1953 r.

w sprawie doboru kandydatów z zakładów pracy i spółdzielni produkcyjnych na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych.

Zadaniem studiów przygotowawczych jest przygotowanie do studiów wyższych — zwłaszcza technicznych, agromechanicznych i rolnych — wybijających się, najzdolniejszych i przodujących w pracy zawodowej i społecznej młodych robotników i chłopów, wykazujących chęć i zamiłowanie do nauki.

Podstawowym terenem doboru kandydatów do studiów przygotowawczych powinny być zakłady przemysłowe, przede wszystkim przodujące wielkie zakłady, spółdzielnie produkcyjne, a także państwowe ośrodki maszynowe i państwowe gospodarstwa rolne.

Spośród młodzieży wiejskiej pierwszeństwo przy kwalifikowaniu do studiów przygotowawczych mają kandydaci ze spółdzielni produkcyjnych.

Celem należytego przeprowadzenia doboru kandydatów Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Młodych robotników ubiegających się o przyjęcie na studia przygotowawcze do szkół wyższych i odpowiadających warunkom określonym we wstępie do niniejszej uchwały kwalifikuje jako kandydatów na studium przygotowawcze kierownik zakładu przemysłowego bądź państwowego ośrodka maszynowego lub państwowego gospodarstwa rolnego, na wniosek zarządu zakładowego Związku Młodzieży Polskiej lub rady zakładowej; młodych chłopów ze spółdzielni produkcyjnych kwalifikuje jako kandydatów na studium przygotowawcze zarząd spółdzielni. Kwalifikować należy jedynie tę młodzież, która sama pragnie zdobyć wyższe wykształcenie i ubiega się o uzyskanie możliwości studiów.

§ 2. Kandydaci do studium przygotowawczego do szkół wyższych muszą odpowiadać następującym warunkom:

- 1) wykazać się co najmniej dwuletnią przodującą pracą w produkcji,
- 2) wyróżniać się postawą obywatelską oraz aktywną pracą społeczną,
- 3) posiadać wiadomości w zakresie 7 klas szkoły podstawowej,
- 4) posiadać wiek od 18 do 26 lat.

§ 3. 1. Kierownik zakładu pracy (zarząd spółdzielni produkcyjnej) jest odpowiedzialny za właściwe zakwalifikowanie kandydatów na studium przygotowawcze i za ich zaopiniowanie.

2. Kierownik zakładu pracy (zarząd spółdzielni produkcyjnej) przesyła wniosek wraz z opinią własną, opinią Związku Młodzieży Polskiej i rady zakładowej oraz dokumenty zakwalifikowanych kandydatów do właściwej wojewódzkiej komisji kwalifikacyjnej (§ 4).

§ 4. 1. Przewodniczących wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych powołuje Minister Szkolnictwa Wyższego. Przewodniczący ci organizują komisje w składzie przewidzianym przez instrukcję wydaną przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.

2. Wojewódzkie komisje kwalifikacyjne rozpatrują nadesłane wnioski i opinie oraz zatwierdzają kandydatów na kurs selekcyjny do studium przygotowawczego.

§ 5. Kierownik zakładu pracy zobowiązany jest do:

- 1) udzielenia kandydatom udającym się na kurs selekcyjny bezpłatnego urlopu na okres potwierdzony zaświadczeniem, terenowo właściwego kierownika studium przygotowawczego,
- 2) umożliwienia kandydatom wykorzystania należnego im ustawowo urlopu wypoczynkowego w terminie do 1 sierpnia,

- 3) zabezpieczenia kandydatom w okresie kursu selekcyjnego prawa do ubezpieczeń społecznych,
- 4) rozwiązania stosunku pracy z dniem rozpoczęcia roku szkolnego na studiach przygotowawczych z kandydatami przyjętymi na studia przygotowawcze.

§ 6. Zakłady przemysłowe, spółdzielnie produkcyjne, państwowe ośrodki maszynowe i państwowe gospodarstwa rolne, których pracownicy (członkowie) będą przyjęci do studium przygotowawczego, a następnie ukończą szkołę wyższą, mają w ramach planowego rozdziału absolwentów pierwszeństwo w uzyskaniu skierowania ich do pracy w tym samym zakładzie (spółdzielni produkcyjnej lub właściwym dla niej państwowym ośrodku maszynowym), chyba że absolwent szkoły wyższej ze względu na szczególne uzdolnienia skierowany będzie do pracy naukowej.

§ 7. Kierownicy studiów przygotowawczych będą informować periodycznie, a poza tym w szczególnych przy-

padkach, kierowników zakładów pracy i zarządy spółdzielni produkcyjnych o postępach w nauce wysuniętych przez nich kandydatów, o ukończeniu studiów przygotowawczych, wyborze specjalności i przyjęciu do szkół wyższych.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Szkolnictwa Wyższego do wydania broszury, przeznaczonej dla spółdzielni produkcyjnych, popularyzującej istotę i zadania studiów przygotowawczych jako jednej z form pomocy Państwa Ludowego dla spółdzielczości produkcyjnej.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

276

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lutego 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648 i z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 oraz Nr A-93, poz. 1444) dodaje się punkty 14 — 16 w brzmieniu:

„14) premie i wynagrodzenia za pomoc techniczną, przewidziane w §§ 2 i 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137);

- 15) wynagrodzenia i premie dla robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich za wykonanie zadania racjonalizatorskiego, przewidziane w § 7 ust. 3 i § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1513);
- 16) premie za współdziałanie w realizacji projektów, przewidziane w §§ 36—38 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

277

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 lutego 1953 r.

w sprawie ustalenia wzorów znaków podatkowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 zdanie drugie dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące wzory znaków podatkowych:

- 1) znaczki skarbowe o wartości 10 gr, 20 gr, 50 gr, 60 gr, 1 zł, 1,50 zł, 3 zł, 5 zł, 6 zł, 15 zł, 30 zł, 100 zł i 250 zł oraz
- 2) urzędowe blankiety wekslowe w cenie:
 - a) 60 gr dla sumy wekslowej nie przekraczającej 30 zł,

- b) 90 gr dla sumy wekslowej nie przekraczającej 60 zł,
- c) 1,20 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 90 zł,
- d) 1,50 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 120 zł,
- e) 1,80 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 150 zł,
- f) 3,30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 300 zł,
- g) 6,30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 600 zł,